

LISZT BULLETTIN

September 2018

Franz Liszt Kring

Tournee Theodore Tzovanakis

De Griekse pianist Theodore Tzovanakis is momenteel een van de meest gevraagde solisten van zijn land. Na een concert in Genève komt hij naar Nederland, waar hij onder auspiciën van de Franz Liszt Kring en met bereidwillige medewerking van de Stichting Muzikc, de Griekse ambassade en het Koninklijk Conservatorium driemaal op zal treden en wel op:

- **Vrijdagavond 12 oktober** in de concertzaal Pro Rege, Oudedijk 113, Rotterdam (Kralingen). Aanvang 20:00 uur. Toegangsprijs voor donateurs van de Franz Liszt Kring (aan de zaal): €12,50,-; bij voorverkoop (via kaarten@muzikc.nl): €10,-.
- **Zaterdag 13 oktober**, in de Arnold Schönbergzaal van het Koninklijk Conservatorium te Den Haag, Juliana van Stolberglaan 1. Aanvang 17:00 uur. Toegangsprijs: € 15,-; donateurs van de Franz Liszt Kring: € 10,-; docenten en studenten van het KC: vrije toegang. Kaartverkoop uitsluitend aan de zaal, voorafgaand aan het concert.
- **Zondagmiddag 14 oktober** in het Geelvinck Pianola Museum in Amsterdam, Westerstraat 106. Aanvang 17.00 uur. Toegangsprijs: € 15,-; Stadspas en studenten: € 12,50; donateurs van de Franz Liszt Kring: € 10,-. Reserveren in verband met beperkte plaatsruimte sterk aanbevolen: www.pianola.nl; (020) 62 79 624.

Het programma

Het programma opent met twee composities van de populaire Griekse componist Manos Hadjidakis (1925–1994): *Ionian Suite*, opus 7, en *For a Little White Seashell*, opus 1. Beide in Nederland zelden gehoorde werken bestaan uit een aantal korte delen, waarin de Griekse folklore doorklinkt. In zijn afwisseling van dansante en meer expressieve miniatuurjes lijkt deze

Theodore Tzovanakis met zijn eenjarige zoontje, een vakantiefoto van zomer 2017.

muziek op vroege composities van Béla Bartók, zoals de *15 Hungarian Peasant Songs*.

Vervolgd wordt met twee treurstukken: *Poem Triste* van Dimitri Mitropoulos en *La lugubre gondola* van Franz Liszt. Theodore Tzovanakis heeft een bijzondere band met de muziek van Mitropoulos. Niet alleen voert hij zijn pianomuziek frequent uit, maar ook geeft hij lecture-recitals over deze belangrijke Griekse pianist, dirigent en componist, die tijdens zijn leven veel teleurstellingen moest incasseren. *Poem Triste*, een compositie die nog niet eerder in Nederland te horen was, gunt ons een blik in zijn duistere innerlijk. Van Liszt wordt *La lugubre gondola* uitgevoerd (de eerste, langere versie). Deze compositie ontstond in de winter van 1882–1883 in Venetië, toen hij twee maanden bij Richard Wagner logeerde die kort daarna zou overlijden. Heeft de oudere componist, die vaak aan depressies ten prooi was, Wagners onverwachte heengaan voorvoeld?

Na de pauze vindt de wereldpremière van *Twelve studies on a theme by J. Mulders* van Albert Brussee plaats, een compositie die door de componist persoonlijk zal worden toegelicht. Dit variatiewerk in romantische stijl van bijna een half uur lengte ontstond in eerste aanleg in 1984, maar werd nadien verschillende malen omgewerkt. Uitgevoerd wordt de derde, finale versie. Na het thema van de organist J. Mulders, dat iets van oud-calvinistische, archaische gestrengheid in zich draagt, klinken tien etudes van hoge moeilijkheidsgraad, afgewisseld door twee intermezzi (melodische etudes) van meer verpozend karakter. Tot besluit keert het geheel symmetrisch geconstrueerde werk terug naar het thema, dat in al zijn eenvoud en sereniteit het werk afrondt.

Curriculum Vitae van Theodore Tzovanakis

Theodore Tzovanakis studeerde aan de Hochschule für Musik te Keulen, the Royal Scottish Academy of Music and Drama in Glasgow en het Koninklijk Conservatorium te Den Haag, waar hij zijn pianostudie afslot bij de gerenommeerde pianist Geoffrey Madge. Teruggekeerd naar Griekenland ontwikkelde hij zich tot een van de meest gevraagde pianisten van zijn land. Zo speelde hij de afgelopen jaren in Athene met het Nationaal Symfonisch Orkest van Griekenland het Eerste Pianoconcert van Chopin, het Tweede Pianoconcert van Liszt en de klavierconcerten van Gershwin, Shostakovich en Lutoslawski. Ook in het buitenland begint zijn naam een bekende klank te krijgen. Hij gaf concerten in Duitsland, Oostenrijk, Italië, België, Zwitserland, Engeland en de Verenigde Staten, en nu dus ook in Nederland. Naast het ijzeren repertoire heeft Theodore Tzovanakis een speciale voorkeur voor ten onrechte verwaarloosde composities. Zo speelde hij in Griekenland de zelden uitgevoerde *Symphonie concertante* van Szymanowski voor piano en orkest, het *Lousatzak Concerto* van de Amerikaanse componist Alan Hovhaness, maar gaf ook de Griekse première van Beethovens Concerto WoO4 uit 1784. Daarnaast zijn er uitvoeringen en opnames van zelden te beluisteren pianomuziek van Mitropoulos (*Passacaglia, Intermezzo e Fuga*), Nikolai Medner (*Four Lyric Fragments*) en Julian Scriabin (de zoon van Alexander Scriabin) te melden. Voor meer informatie en muziekfragmenten (video's), zie: <https://tzovanakis.com>.

Dina Ivanova in TivoliVredenburg

Op donderdag 27 september 2018, aanvang 20.00 uur, geeft Dina Ivanova een pianorecital in TivoliVredenburg. De meest recente prijswinnares van het Liszt Concours keert terug naar TivoliVredenburg en neemt een collega-prijswinnaar mee. De Russische Dina Ivanova sleepte zowel de derde prijs als de publieksprijs in de wacht op het Elfde Internationaal Franz Liszt Pianoconcours. De jury prees haar explosiviteit en virtuositeit en sprak van 'eindeloos veel mogelijkheden'. In de kamer-muziekzaal Hertz ontmoet zij de Koreaanse Hyuk Lee, winnaar van de International Paderewski Piano Competition 2017. Een indrukwekkende prestatie, want met zijn 16 jaar oud was Hyuk Lee de jongste deelnemer van het concours.

Een greep uit het programma:

Liszt: *Tasso, Lamento e Trionfo* in de versie voor twee piano's

Rubinstein/Liszt: *Der Asra* (liedbewerking)

Stravinsky: *Trois mouvements de Petrouchka*

Stravinsky-Agosti: Suite uit het ballet *De vuurvogel*

Liszt: *Hongaarse Rhapsodie*

Ravel: *La valse*, in de versie voor twee piano's

Donateurs van de Franz Liszt Kring kunnen met 20% korting kaarten reserveren voor dit concert. Bij het bestellen via <https://www.tivolivredenburg.nl/agenda/-dina-ivanova-piano-hyuk-lee-piano-27-09-2018/> kan aan het einde van het bestelproces 'lisztkring' worden ingevuld bij actiecode. (Let op: gebruik hier geen hoofdletters). De korting wordt dan automatisch verrekend. Ook kan men aan de kassa kaarten bestellen met het noemen van 'Liszt Kring' om de korting van 20% te verkrijgen. Er mogen meerdere kaarten met korting worden besteld per transactie.

Dina Ivanova tijdens de Finale van het Elfde Internationaal Franz Liszt Pianoconcours. Foto: Peter van Korlaar.

Gewijzigd programma Piano- feesten in het Concertgebouw

Onze voorzitter, Martyn van den Hoek, heeft meegewerkt aan de opzet van de 'Piano-feesten in het Concertgebouw' en zou op 23 maart 2019 optreden in de Kleine Zaal, samen met zijn leerling Martin Oei. Martyn verblijft echter nog in het revalidatiecentrum in Wijk aan Zee en het is nog niet zeker of hij op 23 maart van de partij zal kunnen zijn.

De organisatie van deze Piano-feesten heeft met een tweede tegenslag te kampen: op 13 oktober en 3 november 2018 zou Daniel Wayenberg daar samen met zijn 66 jaar jongere collega Martin Oei optreden. Helaas kan Daniel Wayenberg vanwege een operatie die hij recentelijk onderging de komende maanden niet optreden. Wayenberg en Martin Oei vormden een vast duo, dat zich de laatste jaren toelagde op het spelen van pianoconcerten op twee vleugels.

Voor 13 oktober is Liza Bochkareva bereid gevonden samen met Martin Oei twee pianoconcerten in die traditie te spelen. Voor de pauze soleert Bochkareva in het Pianoconcert van Grieg en speelt Oei de orkestpartij. Na de pauze zijn de rollen omgedraaid en soleert Martin Oei in het Tweede pianoconcert van Rachmaninov. Beide pianisten spelen daarnaast solowerken: Liza Bochkareva speelt nog drie Lyrische Stükke van Grieg en Martin Oei zal de Vierde Ballade van Chopin uitvoeren.

Liza Bochkareva is een jonge pianiste uit Montenegro, die prijzen won op internationale concoursen; zij was assistente van Martyn van den Hoek op het Conservatorium van Utrecht.

Op 3 november is het programma ongewijzigd: virtuoze solowerken door Martin Oei zoals de pianosonate van Liszt en de wervelende Volodos-bewerking

van Rondo a la Turca. Na de pauze is het Eerste pianoconcert van Tsjajkovsky te horen, waarbij Liza Bochkareva de orkestpartij zal spelen.

Donateurs van de Liszt Kring kunnen met 35% korting op alle rangen kaarten bestellen voor de Piano-feesten (13 oktober, 3 november 2018 en 23 maart 2019) via concertgebouw.nl. Vul daarvoor bij het afrekenen de actiecode EC181935 in. Telefoon: 0900 671 83 45 (1 euro gesprekskosten). Drinkjes, petit fours en garderobe zijn inbegrepen in de prijs.

<https://www.concertgebouw.nl/nl/page/36896>

<https://www.concertgebouw.nl/nl/page/36894>

<https://www.concertgebouw.nl/concerten/piano-feest-met-martyn-van-den-hoek-en-martin-oei/23-03-2019>

(PvK)

Indrukwekkend recital door Mark Viner

Mark Viner, voorzitter van zowel de Engelse Liszt Society als de Alkan Society, gaf op 15 juni een recital ten huize van ons bestuurslid Klára Würtz. Op haar prachtige Steinway klonk muziek van Thalberg, Alkan en Liszt. Met zijn superieure techniek, warme klank en uiterst geconcentreerde, stabiele spel hield de pianist een overtuigend pleidooi voor de groten-deels onbekende muziek die op die avond klonk en bondig door hem werd toegelicht.

Geopend werd met de *Grande Fantaisie sur des motifs de l'opéra 'La Muette de Portici'*, opus 52, van Sigismund Thalberg (1812–1871). *La Muette de Portici* ('De Stomme van Portici') van Auber was een destijds populaire opera, waarop ook Liszt geparafraseerd heeft: de razend moeilijke *Tarantella di Bravura*. Datzelfde tarentellathema besluit Thalbergs compositie. Het was interessant dit werk van de grote concurrent van Franz Liszt eens te horen. Thalberg is weliswaar geen groot componist, maar zijn pianomuziek is uitstekend voor het instrument geschreven en is op zijn minst onderhoudend, vaak meer dan dat. Ondanks de uitbundige pianistische franje hield Viner de zaak goed bij elkaar, zodat er een coherent geheel ontstond. Vervolgd werd met drie pianostukken van Charles-Valentin Alkan (1813–1888), composities die in emotioneel opzicht beduidend dieper reiken dan die van Thalberg. Begonnen werd met *Salut, cendre du pauvre*, opus 45, een werk van aanzienlijke lengte, geïnspireerd op het gedicht *La Mélancolie* van Gabriel-Marie Legouvé. Op repeterende akkoorden verheft zich een droevige, maar waardige melodie van grote schoonheid, die fraai wordt ontwikkeld. Als middendeel hoort men een fascinerende, dramatische

treurmars met drumeffecten in de bas, waarna flarden van het eerste gedeelte terugkeren. De compositie begint met sombere klanken in de diepste regionen van het klavier, maar eindigt met gearpeggieerde akkoorden in majeur in de diskant. Het is alsof er gedurende dit klavierstuk een weg wordt afgelegd, een weg die voert van het naamloze graf van verpauperde bedelaars naar het hemels licht, waarin ook zij opgaan. Kortom, een indrukwekkende compositie, even indrukwekkend vertolkt.

Als tweede stuk hoorden we het meer bekende *Super Flumina Babylonis*, opus 52, een compositie uit 1859. Zoals de titel suggereert betreft het de muzikale schildering van Psalm 137, waarin de Israëlieten aan de oever van de Eufraat treuren en terugverlangen naar Jerusalem. Deze psalmtekst was veel componisten tot inspiratie, onder anderen Franz Liszt, die ongeveer terzelfder tijd (eind jaren vijftig van de 19de eeuw) zijn *Psalm 137 'An den Wassern zu Babylon'* voor sopraan, soloviool, harp, harmonium of piano en vrouwenkoor schreef. Alkans werk zou men kunnen omschrijven als een driedelige, religieus getinte klavierfantasie. Na een droefgeestig Adagio in g-klein hoort men 'het lied van Sion', door harpachtige akkoorden begeleid, waarna een dramatische, virtuoze finale het werk besluit: de toorn van de Israëlieten die voorspellen dat spoedig Babylon met de grond gelijk zal worden gemaakt. Ook deze compositie kreeg een indrukwekkende, alleszins bevredigende vertolking, waaruit duidelijk naar voren kwam dat Mark Viner een groot gevoel voor Alkans muziek heeft en bovendien vaak weerbarstige pianistiek staat.

Als derde compositie klonk *Le Tambour bat aux champs* uit hetzelfde jaar 1859. Deze 'Esquisse pour piano' in b-klein van meer virtuoos karakter paste qua gevoelsinhoud goed bij de voorgaande stukken, maar verschilde daar toch ook van door het lugubere beeld dat wordt opgeroepen: de tamboer die ten afscheid van zijn op het slagveld gestorven vrienden de omfloerste trom slaat. Het hypnotische van het scherpe, de totale compositie dominerende marsritme, de harmonische polarisatie van b-klein en f-klein (de *diabolus in musica!*), de geweldige krachtsontplooiing aan het eind, waarna een groot diminuendo inzet totdat een nauwelijks meer hoorbaar tromgeroffel het klavierstuk besluit – het was een geweldige ervaring deze aangrijpende compositie te leren kennen.

Een ander hoogtepunt vormde de voordracht van *Les Adieux. Rêverie sur un motif de l'opéra 'Roméo et Juliette'* van Franz Liszt. Deze parafrase beschouwt Mark Viner niet geheel ten onrechte als een van de

Mark Viner.

beste die Liszt ooit schreef. Het is een compositie uit 1867, toen de componist al lang niet meer met dergelijke werken tijdens concerten triomfen vierde. De pianistiek van Liszts late operaparafrases is verfijnder, minder virtuoos dan van zijn vroege klavierfantasieën uit de jaren dertig en veertig, terwijl de omgang met het muzikale materiaal – hier dus het afscheid van Romeo en Juliette, zoals verklankt door Gounod – vrijer is geworden. Ondanks het feit dat dit een parafrase in romantische stijl is, voelt men toch de nabijheid van de impressionistische klankverfijning van *Les yeux d'eaux à la Villa d'Este* en de gevoelsdiepte van *Isoldens Liebestod*, een compositie die in hetzelfde jaar ontstond. Viner gaf een prachtige vertolking van dit te weinig gespeelde werk; met name het fraaie filigrainwerk van de begeleidende figuren en de mooi opgebouwde slotclimax dwongen bewondering af. Besloten werd met de *Grand Caprice sur la Marche de l'Apothéose* van Thalberg, een fantasie op het derde deel van Berlioz' *Grande symphonie funèbre et triomphale* uit 1840. Dit showstuk had muzikaal gesproken weliswaar minder impact, maar wist door de virtuoze vertolking toch te boeien.

Het dankbare publiek riep de pianist driemaal terug, waarna vice-voorzitter Christo Lelie hem in een kort dankwoord de laatste aflevering van ons tijdschrift aanbood en de hoop uitsprak dat de Engelse Liszt Society en de Nederlandse Franz Liszt Kring nog eens vaker tot vruchtbare uitwisseling zouden komen.

(AB)

Over de Liszt-Prijs

In het vorige Liszt Bulletin is abusievelijk een verkeerde winnares ingevuld bij een mededeling over de **Liszt-Prijs**. Vandaar deze kleine rectificatie met daarin een kort historisch overzicht.

Al in het jaar 2011 werd tijdens een Finale van de bekende Pianoserie 'Koffie bij de Piano' in 's-Hertogenbosch een **Liszt-Prijs** uitgereikt. Initiatiefnemer was Peter van Korlaar, toenmalig bestuurslid en nu secretaris van de Nederlandse Franz Liszt Kring. Het idee was om de drie pianisten die werden uit-

verkoren tot deze finale, te bewegen om tenminste één werk (of meerdere werken) van Franz Liszt op het repertoire te nemen. Een kleine jury zou dan een winnaar aanwijzen die tijdens de finale, naar hun oordeel, de beste Liszt-vertolking zou geven. De prijs bestond altijd 'in natura', enkele boeken over het leven van Franz Liszt aangevuld met enige jaarboeken, en sinds 2017 bieden we de prijswinnaar daarnaast een gratis donateurschap aan voor één jaar. Niet in elk opeenvolgend jaar werd, om organisatorische redenen, een prijs ingesteld.

Achtereenvolgende winnaars van de Liszt-Prijs

5 juni 2011 (8 ^{ste} Finale)	Leo Svirsky	<i>Ständchen</i> (Schubert/Liszt)
2012, 2013	Geen prijs uitgereikt	
2014 (11 ^{de} Finale)	Anastasia Koshuzko	
7 juni 2015 (12 ^{de} Finale)	Andrey Nesterenko	<i>Widmung</i> (Schumann/Liszt)
2016	Geen prijs uitgereikt	
4 juni 2017 (14 ^{de} Finale)	Alexandra Kaptein	<i>La Campanella</i> (Liszt)
26 november 2017 (Finale van Vught Klassiek)	Ketevan Sharumashvili	<i>Soirées de Vienne Nr. 6</i> (Schubert/Liszt); <i>Rigoletto. Paraphrase de concert</i> (Verdi/Liszt)
3 juni 2018 (15 ^{de} Finale)	Florian Verweij	<i>Wohin</i> (Schubert/Liszt)

Korte berichten

Wereldpremière Sardanapalo. Op 19 augustus j.l. vond in de Weimarahalle te Weimar de wereldpremière plaats van de eerste acte van Liszts opera *Sardanapalo*. Het was bekend dat Franz Liszt in de jaren 1846–1851 serieus van plan is geweest een opera te schrijven op een libretto van Rotondi naar Byrons gedicht *Sardanapalus*. De stapel schetsvellen, bewaard in het Goethe- und Schiller-Archiv, was echter nog nooit grondig bestudeerd. Enkele jaren geleden is het de Engelse musicoloog David Trippett gelukt het geheel te ontcijferen. Toen pas bleek dat de eerste acte min of meer volledig geschetst was. De zangstemmen waren volledig genoteerd en de orkestpartijen op systemen van twee tot zes balken samengevat (*a partitella*), alles als een pianopartituur op klinkende hoogte genoteerd, maar met instrumentatieaanwijzingen. Het was dus mogelijk het geheel te reconstrueren. Zo ontstond deze 'Bearbeitung und Orchestrierung nach Skizzen Franz Liszts', die onder leiding van Kirill Karabits op 19 augustus voor het eerst is uitgevoerd

en op 8 september over de radio werd uitgezonden (DLF Kultur am Samstag; 19:05 Uhr). Het ligt in de bedoeling over niet al te lange tijd een cd-opname te realiseren. Een vriend van me, die van Stuttgart naar Weimar was getogen om het concert mee te maken, schreef naar aanleiding van het concert: "Die Uraufführung hat alle begeistert, besonders das Finale des 1. Aktes ist hochdramatisch wirkungsvoll. Trippetts Orchestrierung ist sehr gelungen. Die Musik ist ein wichtiger Beitrag zur Italienischer Oper des 19. Jahrhunderts."

De Altenburg in verval. De Altenburg, Liszts residentie van 1848 tot 1861, werd in 1810 gebouwd voor de huzarenoverste Von Seebach. De kapitale villa is dus al meer dan twee eeuwen oud en dat is hem aan te zien. Toen ik traditiegetrouw het huis tijdens mijn laatste verblijf in Weimar bezocht, viel me op dat op verschillende plaatsen het pleisterwerk op de muren is afgebrokkeld en met name het door onkruid overwoekerde achterhuis, waar Liszt vroeger zijn werk- en slaapkamer had, een erg bouwvallige indruk maakt. In

Het achterhuis van de Altenburg; foto Albert Brussee, zomer 2018.

de DDR-tijd omgebouwd tot een woonkazerne, is ook het interieur hoognodig aan restauratie toe. Het Duitse Liszt Gesellschaft en de Hochschule Franz Liszt, die regelmatig leerlingenconcerten in de muziek-salon op de eerste etage organiseert, hebben actie ondernomen dit Liszt-monument van de eerste orde van de ondergang te redden. Maar veel verder dan de vaststelling dat er geen 'Einssturzgefahr' is, is men nog niet gekomen...

(AB)

Wist u dat...

Franz Liszt een kattenliefhebber was? Dat mogen we tenminste opmaken uit de volgende grappige anekdote, overgeleverd door Robert Bory in zijn *Une retraite romantique*. Hij haalt daarin een dagboekfragment aan van een leerling van Liszt, Albertine de la Rive-Necker, die een soiree ter ere van de jonge pianist in de salon van haar tante, Madame Turetini-Necker, beschrijft. Het voorval speelde zich af op 9 augustus 1836 in Cologny, een chique wijk aan de oever van het Meer van Genève. Het meisje vertelt, hoe om drie uur in de middag Franz Liszt in gezelschap van zijn vriend en leerling Hermann Cohen arriveerde en plechtig schrijdend, voor alle dames zwijgend een diepe buiging makend, binnentrad. Voorafgaand aan het diner werd er wat gekeuveld, waarna allen aan

tafel plaatsnamen, de pianist gezeten tussen zijn gastvrouw en zijn leerling. Tijdens het diner werd er gesproken over literatuur, muziek en politiek, waarbij de jonge revolutionair in heftig dispuut raakte met zijn reactionaire gastheer en driftig zijn bril doorlopend op- en afzette.

Na het eten serveerde men koffie op het balkon. Hermann keek door een verrekijker naar het meer dat zich voor het huis uitstrekte, terwijl Liszt op een bank plaatsnam. Daar werd hem een jong, wit poesje getoond. Liszts vreugde kende geen grenzen. Meerdere malen riep hij verrukt en vol bewondering uit: "Wat een prachtig, beeldschoon diertje!" Hij nam het katje op, draaide het in alle richtingen, streefde het op alle mogelijke manieren, fluisterde het lieve woordjes in zijn oor en gaf het twee kusjes op de punt van zijn roze neusje. "Ah, als ik het gedurfd had", zei hij, "dan had ik het beestje van jullie gestolen!" en plotseling stond hij op en duwde het poesje pardoos in zijn broekzak, met moeite, de kop naar beneden! Het arme diertje spartelde heftig tegen, wist te ontsnappen en vloog het huis in, onder het dressoir...

Later op de avond werd Liszt naar de salon genood, waar een mooie vleugel stond te wachten. De rest van het verhaal hoef ik u niet te vertellen...

(AB)

Vrij naar Robert Bory, *Une retraite romantique*, p. 36.

Franz Liszt Kring

Word donateur...

Redactie: Albert Brussee

Met bijdragen van Peter van Korlaar (*PvK*) en Albert Brussee (*AB*)

Lay-out: Joop Berkhout

Het bestuur van de Franz Liszt Kring wordt gevormd door: Martyn van den Hoek – voorzitter;

Christo Lelie – vice-voorzitter, eindredacteur van het *Tijdschrift van de Franz Liszt Kring*;

Peter van Korlaar – secretaris; Johan Verrest – penningmeester;

Toos Onderdenwijngaard, Klára Würtz (organisatie concerten),

Albert Brussee (eindredactie *Liszt Bulletin*), Yoram Ish-Hurwitz (webmaster)

en Aad Jordaans (sponsorwerving)

Bankrekening NL07 RABO 0365512613 ten name van Stichting Franz Liszt Kring

Bank Identificatie Code (BIC): RABONL2U

Stichting Franz Liszt Kring • Secretaris Peter van Korlaar • Marslaan 3, 5331 TW Kerkdriel
Telefoon (0418) 63 12 54 • GSM (06) 51 11 60 94 • E-mail pa.vankorlaar@planet.nl • www.lisztkring.nl